

İZZET ÇETİN

OLUŞUMUN DERİNLİĞİ

DÜNYA HALİ

Bir yıldız kaydı geçti buradan
Bir yıldız daha kaydı geçti zamandan
Nice yıldız kaydı anılardan
Hiç farkında olmadan
Onca yaşananların
Ne vefasını görebildik
Ne sefasını sürebildik

Kuru bir hayalle yürüdük
Çoğa koyduk almadı
Boşa koyduk dolmadı
Dünya Sultan Süleyman'a kalmadı

Bana mı kalacak
Sana m kalacak
Varoluşun yasası bu demek ki
Bunlar böyle olacak

TOPRAK VE BİZ

Güllük gülistanlık bahar her taraf
Renk renk çiçek açmış bize yeryüzü
Bir de ne görelim o sadık toprak
Hiç olur almadan yutuyor bizi

Onca geçen zamanların
Her bellekte adı kaldı
Bir varmış bir yokmuş gibi
Sanırsın ki bir masaldı

Mazideki onca yaşam
Hayal meyal anılarda
Düşlerde görmüşüz gibi
Akla gelmez çokları da
Birir birer silindiler

GELECEK İÇİN

Yalanla dolanla yürümez işler
Korkuya dönüşür her gece düşler
Nereye götürür yanlış gidişler
Atar insanları bir bataklığa

Kendini beğenip yürüme sakın
O uzak gördüğün zaman hep yakın
Güzellik taşıyan bir kisvet takın
İmam sorduğunda iyi desinler

Güvenmesen bu dünyanın varına
Garantisi yok bu günün yarına
Haram karıştırma helal malına
Hesabı var bir gün illa ki bunun

ZAMANIN ACI ÖYKÜSÜ

Gökyüzü paramparça
Yeryüzü paramparça
Ülkeler köyler şehirler
Her biri paramparça

İnsanlar paramparça
Gönüller paramparça
Geleceğin içinde
Saklanmış sanki her şey

Onlar da paramparça
Varlığından habersiz
Yokluğundan habersiz
Açlığından habersiz
Tokluğundan habersiz
Her şeyler param parça

İster hayır oku / ister şer bela oku
Musalla taşına konmuş yaşamak
Herkes duysun sela oku

ÇEKİŞME

Dünya ne senin etrafına dönüyor
Ne de benim...
Bu dünyada bir senle ben değilim
Kaptırıp gitmeyelim kendimizi
Haddimizi bilelim

Çevremize bakalım da iyice
Aklımızla yürüyelim
Haklı yana bile bile kimse gönül koymasın
Aptallar da aptallığına doymasın
Kendini de bu dünyada
Hiç yaşadım saymasın

DEVREDEN ZAMAN

Dörtnala giderken zaman

Var olan / yok olan

İçinde harcanan

Nice can / canan

Adı sanı kalmayan

İmgeleri kaldı buralarda her birinin

Tühleri vahları eyvahları kaldı

Daha çokta yaşayamadıkları hevesleri

Bir de duyulmayan sesleri kaldı

Baştan sona bu alemde bu sahnelerde

Böyle böyle daha neler oynandı...

YAŞAMANIN SEYRİ

Şiirlerle sözcüklerle
Ben kendimi oyaladım
Anılarda yaşanan
Nice güzel günlerimi
Yüreğime mayaladım
Zaman zaman hatırlayıp
Kah sevindim kah ağladım
Çoğu kez de yüreğimi dağladım
Ya tutarsa diye de
Umutlara yoğurt çaldım olmadı
Bütün yanılgılardan
Nice nice dersler aldım
Hayallerim suya düştü çoğu kez
Yine de bu akılla baş başa kaldım

KARANLIK HIRSIZIN AYDINLIĞIDIR

Elimiz ayağımız her yerde
Gözümüz görür kulağımız işitir hemence
Acı tatlı geçen günler
Hep depreşir içimizde

Nere varır nerde durur bilemeyiz ki
Bütün dünler bugünlerin ortağı
Maziyi beyinden silemeyiz ki
Bakarız bakarız göremeyiz ki

Akıllısı delisi
Yalancısı velisi
Ayrı zamanda ayrı mekanda
Kimi gelecek için düşünceli
Kimi kandırmakta kimi kanmakta
Çoğu hep zifiri karanlıkta hep uyumakta
Uyanıklar ise / bu fırsattan faydalanıp
Rahat rahat çalmakta

TOPRAK VE BİZ

Koca bir sahne bu dünya
İçinde rol bulduğumuz
İyi kötü fark etmeden
Hep oynayıp durduğumuz

Aldırmayız yorulsakta
Çok sevsekte darılsakta
Bu yer bizim toprağımız
Kefenine sarılsakta

Ondan olduk onu bulduk
Güller gibi açtık solduk
Yine de birbirimizin olduk
Başka da yer yok ki kalmaya

HASAT ÖYKÜSÜ

Gökyüzünden o bulutlar
Yeryüzüne çok ağladı
Ekinleri büyüdükçe
Çiftçiler umut bağladı

Hep korkularda yaşandı
Bir dolu borçları vardı
Ceplerinde kuruş yoktu
Umutları harmanaydı

Ekin olgunlaştı biçildi
Sapları harmana çekildi
Sürüldü savruldu nihayet
Buğdaylar çuvala girdi

Değirmenlikler ayrıldı
Geri kalanı satıldı
Parayı alacaklılar aldı
Çiftçiye de saman kaldı

ÖNCESİ SONRASI

Yarınlarda yenilikler bekledik
Onlar da eski günler gibi gelip geçtiler
Hatta daha da beterdiler
Bari bu günleri değerlendirelim dedik
Onlar da dün gibi geçiverdiler

Baka kaldık peşlerinden bir süre
Her biri bir hazin mazi belleğimizde
Hiç eksiksiz tas tamam
Düştük yine bu günlerin peşine
Aynı tas aynı hamam

TÜKENMEYEN YOL

İstediklerine hemen yağdırır
Seni inek gibi her gün sağdırır
Tüm yükünü sana doğru ağdırır
Sesin çıkmadıkça bu böyle gider

Emeği verdi de karşılık hani
Siyaha dönüşmüş o beyaz teni
Meta gibi alıp satarlar seni
Sen kendine sahip çıkamadıkça

Boş lafla masalla hep avuturlar
Tatlı ninnilerle hep uyuturlar
Şeytanlardan sana hoca tutarlar
Yanlışlara öte götürdü seni

ZAMANLARDA AKIŞ

Saza gelmek söze gelmek
Bazen olup gaza gelmek
Gölüp oynamak eğlenmek
Yaşamanın güzelliği

Yanlışları doğru bilmek
Mecbur kalıp dize gelmek
Dimdik dururken eğilmek
Yaşamanın acizliği

Kendileri için yarım iş bütün
Gidiyor şaşkınlık hep götün götün
Ne alkol keser bu hızı ne de saf tütün
Bunalım içinde herkes bir yerde

ÖLÜM BİR HIÇLIK

Bu dünyanın hallerine
İster iyimser bak
İster kötümser bak
Yine de yine de
Güzel yaşamak...

Dünlerine bak
Bugününe bak
Yarınlara bak
Ölümden kötü de olamaz ki hiç
En kötü koşulda bile yaşamak

ÜÇ KUTSAL

Dünyada üç kutsal nesne
Zaman hareket ve ekmek
Üçüne sahipsek bizler
İşte o an varız demek

ŞİMDİLERİN SONRASI

Bir rüya sanırsın onca yaşamak
Sessiz sedasız
Avcumuzun içindeyken kayıp gitmiş
Bizlere neler etmemiş
Neler etmiş
Anımsıyoruz şimdi
O günleri hep

Bazen darda bırakılmışız
Bazen zorda bırakılmışız
Nice açılar yaşamışız
Kimi gün sus pus olmuşuz
Kimi gün diklenmişiz
Nağra atıp heriflenmişiz
Onca ezalara cezalara göğüslenmişiz

Zaman zaman neşelenip
Çocukluğumuzun gençliğimizin
Biraz hakkını vermişiz
Yaz dememiş kış dememiş
Her dem yaşamaya göğüs germişiz
Ev kurmuşuz
Anne baba / emmi dayı / ebe dede olmuşuz
Sonrasında da boz bulanık akan sular durulcak
Bugünlerin her biri de ileride / birer öykü / birer masal olacak

FARKINDA OLMAK

Yeryüzünün gökyüzünün
Güneşte ateş közünün
Sofrada buğday özünün
Farkındayız farkındayız

Dağın taşın uçan kuşun
Dört mevsimin yazın kışın
Gizem dolu her oluşun
Farkındayız farkındayız

Esen yelin giden selin
Karaların denizlerin
Zamandaki tüm izlerin
Farkındayız farkındayız

Vücutta dolaşan kanın
Hareket eden her canın
Sonsuza uçan zamanın
Farkındayız farkındayız

OYNANAN OYUNLAR

Umuttur her yarın telli duvaklı
Her hayal içinde gör neler saklı
Kimine yol açık kimi yasaklı
Yürür gider bu sistemde bu düzen

Kimi yakınına kimi uzakta
Kimi korunmada kimi tuzakta
Kimi duldalarda kimi sazakta
Cebelleşir yaşamanın içinde

Mutluluk mu desek keder mi desek
Bilmezlik mi desek kader mi desek
Kimlere ağlasak kimlere gülsek
Şaştık gittik bu feleğin işine

Kimi düşünmeden huyuna gider
Kimi çekinerek suyuna gider
Seni istediği yerlerde güder
Eğer koyunluğu kabul etmişsen

İNSAN MANZARALARI

İnsanlık adına güdülen dava
Yaşamak adına yeni bir sevda
Çıkabilmişse yukarılara
Bize ne mutlu / ne mutlu

Yanlış yola sapmadıysak
Kula kulluk yapmadıysak
Boz bulanık akmadıysak
Bize ne mutlu / ne mutlu

Madalyonun öbür yüzü
Kör ederler iki gözü
Yanlış kaynaklı her sözü
Doğru diye yuttururlar

Karanlıklarda avutmak
Aydınlıklarda uyutmak
Size bize oyun yapmak
Normal halleri onların

İnsanı insan saymamak
Kulak tıkayıp duymamak
Hakka hukuka uymamak
Bir bir karakterleri onların

Hiç durmadan böbürlenmek
Ön yargıyla infaz vermek
Kendini hep yüksekte görmek
Sakatlıkları onların

BOŞUNA KANDIRMAYIN

Kimler demiş bilemem
Yaşanılan şu dünya
Nasıl yalan olur ki
Ya hayaldir ya rüya
Bir de içindeyiz ya
Başka nasıl olur ki...

BEKLENTİ

Bitip tükenmez ki özde
Sürekli bu umut bizde
Belkiler var elimizde
Mayalarız zamanlara
Olur ya tutarsa diye

Böyle bir avuntu işte
Nere varır bu gidişle
Tüm beyinler dumur olmuş
Keşkeler üstüne keşke

Sonrasında ahlar vahlar
Sütten çıkmış ak kaşıklar
Herkes hatasını saklar
Tüm gerçekler karanlıkta

ASALAK

Her gün her yöne eserler
Bahane bulup küserler
Kiminden haraç keserler
Bedavaya kořar onlar

Akılları hayra ermez
řerre sahip hoşluk bilmez
Önünde gül görse dermez
Dikenlere aşık onlar

Huysuz soysuz at gibiler
Hep havlayan it gibiler
Kene gibi bit gibiler
Bedavadan yaşar onlar

MANZARA BU

İnce bir çizgide herkes
Karma karışık
Kimi darlarda şu anda
Kimi zorlara burada
Kimi bunalımlarda
Ne yapsın şimdi

Kimisinde gönül aşık
Kiminde kafa karışık
Ev sorunları bir yanda
İş sorunları bir yanda
Bir de geçim sıkıntısı var ya
Basıyor insanların gırtlığına

Can çekişiyor herkes şu an
Bu ortamın içinde
Kördüğüm olmuş her şey
Akıl almaz biçimde
Ülkeler karışık
Dünya karışık
Kafalar karışık

Anlatılanlara göre
Öbür gidilecek yer de daha karışık
Akıl ne pekmez yesin bütün bu olanlara

KARANLIĞIN PAZARI

Karanlığın rütbesizi tümü de
Önlerine hiç bakmadan yarınlara gitmekte
Farkında değiller tüm olanların
Her türlü zulümü tastik etmekte
Ne deyip yanmalılar bu hale

Palazlanıyorlar hep bu yollarda
Aleyhine yarışılan kurlarda
Göz gözü görmezken tozda dumanda
Bunlar ne görür orada bilinemez ki
Acınılır bu hallere illa ki
Oturup geriden gülünemez ki...

OYUNA GELMEK

Ak yazgı kara yazgı
Gönülde yara yazgı
Belki sayfa karıştı
Az daha ara yazgı

Ne eskilerde ses kaldı
Ne gönülde heves kaldı
Oyuna getirdi felek
Tüm geçmişe ait ne varsa aldı
Antika dükkânı açacak sanki

ÇARE ARAMAK

Bizler çağımızın neresindeyiz
Güzel yaşamının hevesindeyiz
Takılır peşine düşer gideriz
Karşımıza ne çıkacak bilmeden

Doğruyu yanlış görebilseydik
Bu hayatın sefasını sürseydik
Sıkıntısız olup her gün gülseydik
Tadına varırdık her güzelliğin

Yeryüzünde insan mutlu olsaydı
Gönülleri sevgi ile dolsaydı
Batacak diken kökten yolsaydı
Barış serpilirdi bu dünyamıza

Şimdi de aslında geç değil zaman
Çiçekler açmadan güller solmadan
Çıkar için iç çekişme olmadan
El ele vermeli gelecek için

BAKIŞLARIN YÖNÜ

Göklere uzanır eli dünyanın
Her yere yetişir aklı rüyanın
Hangileri kesin diye sormayın
Doğrular yanlışlar hep iç içeler

Karşıtların birliğine inanın
Eşitliğin dirliğine inanın
Gören gözün körlüğüne inanın
Geceyle gündüzün sınır şafak

Emekçi ortada perişan gezer
Patron paraların içinde yüzer
Bu hal gerçekleri göreni üzer
Koyunların sığırların neyine

Her akıl kendini taşır bir yere
Kimi saraylara kimi inlere
Derler aradaki farktan sana ne
Sen kör isen ben de kör mü olayım...

İKİ FİDAN

Aynı yerde iki taze fidandılar
Gönülden gönüle köprü kurdular
Bir çift kuğu olup uçacaklardı
Kanatlarını kırdılar uçurmadılar

Olmaz bu kötülük seven canlara
Ne hayaller kurmuşlardı zamana
Şimdi o elleri böğründe kaldı
Karıştı ortalık toz dumana

Hasret çeke çeke her gün bittiler
Sonra birbirini kayıp ettiler
Onları ne gören ne duyan oldu
Belki bu dünyadan göçüp gittiler

DÜŞLERİN SEYRİ

Ne bir kuş
Ne bir uçuş
Daldan dala konup giden
Bazı zaman korkutan
Bazı zaman sevindiren

Bir gerçeği andıran
Düz duvara tırmandıran
Sevdiklerinle güzel mekanlarda buluşturan
Hoş sohbetler yaptıran
Kah ağlatan kah güldüren
Ölmüş dostlarını bulup getiren

Zamandan zamana zıplayıp geçen
Göletlerden suyun içen
Göçmen kuşlar gibi göçen
Bir yaramaz heves mi ki
Gezer dolaşır her yeri

Gerçek gibi sana hendek kazdıran
Hiç akılda yokken düşün azdıran
Bir yerden bir yere haber sızdıran
Herkesin her işinde parmağı olan
Hey gidi düşler
Sizdeki bu halleri duyup gülerler
Nerden gelir size bunca hünerler

CAN ALICI

Ne ayın haberi var
Ne günün haberi var
Ne sizin ne bizim
Ölüp ölüp gidenlerden
Her birimizin
Aciziz hep kesin kes
Ölüm denilen şeyden

Çare arasan yoktur
Evrenin her yerinden
Karşı dursan durulmaz
Makine sanki Ezrail
Gece demez gündüz demez yorulmaz
Nasıl görevine sadık mübarek

UMUTLAR BİTMEZ

Yeryüzü türküsü
Gökyüzü türküsü
Birçok ulusların farklı türküsü
Hangisi neyin ülküsü karma karışık
Bir zincirin halkaları insanlar
Her birisi bir umut
Beklenmedik günlerde
Beklenmedik bir yerde
Yeni bir güneş doğacak belki de
Evrenselliğin ve kardeşliğin üstüne

UZAKLARA BAKMAK

Konuşulan onca dünya dilleri
Kabul gören onca toplum dinleri
Tek bir nokta gelecekte illa ki
Her birinin varılacak yerleri

Yalnız evrensellik olmalı bence
Yeryüzü insanının tüm değerleri
Varamayız göremeyiz şimdi biz
Daha uzak ötelere doğru hep
Hayallerde saklı ortak geleceğimiz

GÖRMEZLİĞİN CEZASI

Bu kara bulutlar geçip durmasın
Gece gündüz ay ve güneş önüne
Karartmasın dünyamızı hiçbir şey
Her gün her gün böyle körü körüne

Gelecekte bari kör kalmayalım
Aydınlıklar bize gözüksün yeter
Mutluluklar güzellikler yaşansın
Olmasın yarınlar dünlerden beter

Ne isterler emekçiden emekten
Doymadılar onu bunu yemekten
Biz de geçtik böyle çarkıfelekten
İleriye gidemedik bir adım

Vurguna soyguna maşa karanlık
Ağalara beyler paşa karanlık
Oturup düşünsek şöyle bir anlık
Aklımızı başımıza toptasak...

YANLIŞ ÜSTÜNE YANLIŞ

Ecdattan bir miras gibi
Bu görmezlik bu sağırlık
Kadere boyun boyun eğmişse
Nesine ki onun varlık

Şu dört günlük dünyada
Yetinmiş hep olanıyla
Yaşanır mı böyle böyle
Onun bunun kalanıyla

Hayat öyle acımasız
Her gün bir şey bulunmazsa
En son çare onlar için
El açarlar hiç olmazsa

İş vermedik dilenciye
Dilendirdik yazık diye
Onurlarıyla oynadık
Öbür yere azık diye

GEÇMİŞE SİTEM

Birbirini seven onca gençleri
Birbirinden uzak tutup hep saklasınlar
Onlardan söz edilmesini bile yasaklasınlar
Evlenmelerine izin vermediler de ne oldu
İntihar etti kız da oğlan da
Şimdi oturup da hep ağlasınlar
Tüm o yanlışlarını da şimdi
Alsınlar başlarına çalsınlar

ALLAH'IN SUNUMU

Bu Mevla'nın akıl almaz hüneri
Gündüz güneş / gece de ay feneri
Bilip bilinmeyen daha neleri
Düşündükçe keşfederiz onları

Vücudun içine sıvı kan koymuş
Her yere varması için ona yol bulmuş
Hareket için de bir motor koymuş
Motorun yakıtını vermiş her cana

Hele bu beyinde ne derinlikler
Kulaklar işitir gözler dikizler
Gördüğünü duyduğunu kaydeder
Koyar kasetine bütün beyinler

Saymakla bitmez ki bütün bunları
Yeryüzünde türlü türlü canları
Bu sonsuz boşlukta o yıldızları
Nasıl düşünmüşse koymuş oraya

Dünya kurulalı gelip giderler
Düşünerek tefekkürün edeler
Aklın yetmediği o noktada da
Hemen hikmetinden sual olunmaz derler

BAKIŞ

Akıl ermez bu dünyanın işine
Kimler düşmüş gör nelerin peşine
Tavuk olup küllüklerde deşine
Doymadı gözleri doymadı gitti

Haramı yalanı mübah bildiler
Hoşlarına gidenlerden yediler
Neden farelere tuzak kediler
Varsılın yoksula olduğu gibi

Tüm işleri tıkırında yolunda
Yük taşınmaz hiç birinin kolunda
Sen çekersin her zahmeti sonunda
Gönenenler onlar olur yine de

Yanılıp onlara sen özensen de
O meziyetlerden yok ki hiç sende
Tazesin güzelsin ak sütsün hem de
Leke götürmezsin bilirim seni

Biraz da saf olmasan hemen kanmasan
Her söylenen söze hep inanmasan
Yeri geldiğinde tam dikçe dursan
O zaman sizlerden korkarlar işte

AÇILAR

Akı olur karası olur
Firesi olur darası olur
Yeri gelir koskoca dev
Bir bardak suda boğulur

Ölçemeyiz biçemeyiz
Doğru yanlış seçemeyiz
Mülke değer biçilir de
Cana değer biçemeyiz

Beş düşünüp bir demeli
Kararı yerinde vermeli
Pişman olup üzülmeden
Bu yüzler daim gülmeli

ZAMANDA DÖNÜŞÜM

Güneşin batımı bir hüzün bizde
Doğuşu mutluluk saçan bir sevda
Gider geliriz hep bizler nice
Bu ikili arasında
Bir orasında bir burasında
Bizleri taşıyan tüm zamanlarda
Bir üşürüz bembeyaz karlarda
Bir mutlu oluruz yemyeşil baharlarda
Dört mevsimle el ele
Yürürüz bir hayale
Akıyla karasıyla
Yaşamının ödenecek faturasıyla

AÇIK ANALİZ

Kimi toplumlar
Varmış varacağı yere
Tamamlanma evresinde

Kimi toplumlar da
Hala geride
Dört uyku beş yaş devresinde

Usta yapmış değirmenin bendini
Cahil yıkmış
Çark evini kendini

Ödesinler şimdi de
Geri viteslerde gitmenin
Bu bedelini

TABAN VE TABAN

Karanlığa selam verip geçenler
Aynı soykaları bulup seçenler
Şerbet diye zehirleri içenler
Buldular şifayı hep böyle böyle

Gündüzleri bir bir gece yaptılar
Gerçeği saklayıp nice yaptılar
Elde olan her ne varsa sattılar
Bu hesabı kimler nasıl verecek

Selam olsun gerçekleri görene
Selam olsun doğruları bilene
Selam olsun vatan için ölene
Kimselerin ahı kalmaz kimsede

Düzencinin düzen geçmiş eline
Yalanları dolar gezer diline
Yazık bunca ezilenin haline
Kendim ettim kendim buldum desinler

HEDEF TUTTURAMAMAK

Uzaktaki hayaller
Hem parlak hem aydınlık
Bizde ortam karanlık
Onlara erişmekse zor
Öyle bir hedef için
Ömür kısa bir anlık

Geriye dönüpte bakıldığında ise
Bir arpa boyu yol alınmamış
Onca hevesler beklentiler
Mahşere kalmış
Songüz yaprakları gibi sanki her beden
Topraklara düşüp düşüp sonlanmış

ZORLARIN YOLCUSUYUZ

Çökmüş üstümüze bunca gam keder
Neden bizi bizden hep alır gider
Akıl bir yerlerde ne işler eder
Çözemedik yaşamının sırrını

Bunca sıkıntılar çekilemez ki
Her yere her mahsul ekilemez ki
Bunalım kök salar sökülemez ki
Çözemedik yaşamının sırrını

Dağlara taşlara ferman olmuyor
Kimseden kimseye derman olmuyor
Tarlasız ekinsiz harman olmuyor
Çözemedik yaşamının sırrını

Nerden gelir nere gider bu devran
Yükleri sırtında gidiyor kervan
Ne vakit gülecek yoksula zaman
Çözemedik yaşamının sırrını

KARA HESAP

Aydınlığı hiç sevmezler
Bunlar karanlıkta türer
Aynı ortam içinde hep
Ölene dek sefa sürer

Tüm işleri yalan dolan
Ortalığı eder talan
Onlardan geriye kalan
İnsanlara acı zulüm

ÖZELEŐTİRİ

Zaman sularında yüzüyoruz biz
Bir kısır döngüde geziyoruz biz
Yanlışla doğruyu üzüyoruz biz
Farkında olmadan bu yolculukta

Neler yaşamadık neler görmedik
Doğrulara saygı duyup sevmedik
Yalana dolana hep meyil verdik
Nedense yatkınız biz bu hallere

Konuşurken doğruluğı kimselere vermeyiz
Uygularken yanlışları kimselere vermeyiz
Ne iş yapar ne halt eder bilmeyiz
El yanlışla biz doğruya hasretiz

VÜCUDUMUZ

Parçalardan bütünlenen
Çok organlı yapı beden
Kimse bilmez değerini
Azar azar kaybetmeden

Bu can emanettir bize
Hor kullanmak neyimize
Onsuz olamaz ki hiç kimse
O yoksa yokuz bizlerde

Güzel baksak her şeyine
Yemesine içmesine
İzin vermesek hemence
Bu dünyadan göçmesine

ATATÜRK'E SEVGİ SAYGI

Deniz mavim gök gözlüm
Senin ileriye bakışların mavi
Bu yüzden sevdik seni
Önder Koldun zor günde
Kurtardın Türkiye'mi

Kalbindesin her daim
Sen bu yüce ulusun
Başımız üstünde yerin
Kör görsün / sağır duysun

Nankör olanlar bilmez
Yapılan hizmetleri
İnkarcıdır her daim
Onlar öteden beri

SIKINTILARIN BOYUTU

Devinip duruyoruz ortalarda yaşam süresince hep
Karma karışık bir yolda
Kimileri sağda kimisi solda
Kimi toprakla uğraşırken tarlalarda
Kimi bir tezgah kurmuş kendine
Kimi geceli gündüzlü fabrikalarda
Kimi yukarılarda
Zil takıp oynatıyor insanları işte
Böyle bu dünya

Birlik yok dirlik yok
Çok şeyler karaborsa
Kilit vurulmuş ağızlara
Vuran vurana soyan soyana
Çoğu muhtaç kalmış ortalarda
Bir kuru ekmeğe acı soğana

Kimi dul kimi yetim
İşsizse iş yok aşsıza aş yok
Bu nasıl üretim bu nasıl tüketim
Kimi ahmak olmuş
Kimi cebini doldurmuş
Mertlik bitmiş denklik bitmiş bu yerde
Gözlere çekilmiş bir kara perde

Gece bir türlü uykuda
Gündüz bir türlü uykuda
Hapı yutturmuşlar çok insanlara
İpotek koymuşlar tüm mallarına
Hem de dünlerine yarınlara
Boylarını aşmış verecekleri

Herkes ayrı ayrı borç batağında

Ne deyipte gülsün

Ne deyipte ağlasın

Kimlere güvenipte

Kimlere bel bağlasın

ASABİYET

Sevinçlerimizi paylaşırsınız dostlarımızla
Hüzünlerimizi gömeriz içimize
Tembih ederiz ayrıca keçilerimize
Bir yerden bir yere uçmayın diye

Çünkü ne yapacağımız hiç belli olmaz
Bir bakmışız bir anda kırar dökeriz
Elimizde olmadan her şeyleri
Bir pire için bir yorganı yakanlar gibi

YANIK YÜZ

Aynalara bakamadı hiç
Çirkinliğini sakladı kendinden
Yanık yüzünü sakladı herkeslerden
Kimi gülüverirdi görünce

Kimisi de acı duyar hüzünlenirdi
Ve de bu davranışların her biri onu
Daha da çok çok üzerdi

BÖYLE BİR ŞEY

İnsanların içinde o bitmeyen sorunları
Hep depreşip durmamalı
Ama bu dertlere çare olarak
O ilacı nerden nasıl bulmalı

Yara gitse bile yeri gitmez ki
Hayat boyu dert sıkıntı bitmez ki
İnsanın her şeye gücü yetmez ki
Çaresizdir bazen akıllısı da

Ömür denen bu yaşamın içinde
Ne dolaplar döner farklı biçimde
Çok akıl yanılır birçok seçimde
Herkes çeker gider ceremesini

BIKKINLIK

Bıkmışım her şeylerden
Kocaman şehirlerden
Yüksek yüksek evlerden
Cüce cüce devlerden
Araba seslerinden

Gaza basmalarından
Kişilik bozukluklarından
Hava atmalarından
Yalancı övgülerden
Sahici yergilerden
Bıkmışım ben iyice
Bıkmışım her şeylerden

Bozuk ağızlardan
Asık suratlardan
Hindi gibi kabaranlardan
Anlamsız yaşanan zamandan
Bıkmışım hep iyice
Bıkmışım ben bunlardan

BÖYLE BİR SÜREÇ

Gelecek önümüzde
Umutlar cebimizde
Yaşar gideriz sessizce
Kendi halimizde / bir dolu beklentilerle
Karşımıza bir güzellik çıkarsa diye
Avunur gideriz öylece böylece

Haftalar aylar
Mevsimler yıllar hep gelir geçer
Darlanırsız zorlanırsız bazen de
Oflarırsız puflarırsız
Neden diye niçin diye sorgulayamayız
Umutlar hep suya düşer sonunda
Sebebini bulamayız
Bu yüzdendir mutlaka
Hiç bir baltaya da sap olamayız

Bi de bakarız ki
Tavşan yamaca geçer
Ömür toprağa düşer
Birisi sela okur
Birisi kefen biçer
Kimisi de bu gidişlerin üstüne
Orada bir bardak su içer
Ve de ağzını silip geçer

AKLIN GÜCÜ

Karanlığa da batarsın böyle günlerde
Aydınlığa da çıkarsın
Demeyin bu hallerden birine
Bu benim şansım

Yokluğa dikile herkes
Varlığa da özene
Yaşamsa bir kör düğüm
Helal onu çözene

Şansta şanssızlıkta
Birer kuruntu
Akla uzak olan
Her şey avuntu

İŞKENCE GİBİ

Örümcek ağına benzer bu dünya
İçinde yaşanan bu nice zaman
Kimileri için aydınlıkça yol
Kimileri için her gün toz duman

Açlık bir yana susuzluk bir yana
Can bir yana canan bir yana
Cendere içinde sanırsın herkes
Lanet okunuyor böyle yaşamalara

ATATÜRK MARŞI

Vur ileri sür ileri
İnlet gökleri yerleri
Şafak söksün önünüzde
Atatürk'ün askerleri

Bir yenilmez gücünüz var
Cumhuriyet tacınız var
Atatürk'e dil uzatan
Tam yozlaşmış bir canavarlar

Karanlığa sermiş postu
Bunlar dışarının dostu
Sanırsın bu zavallılar
Türk düşmanı Yunan dostu

İZİN KALSIN

Bir sese kulak ver durup
Bir de sessizliğe kulak ver yine
Karanlığın içinden geçerken illa
Bir mum da sen yak orada

Bir çığlıkta sen at hemence
Bir çivi de sen çak zamana
Belge olsun bu dünyada yaşadığına

BÖYLE BİR SÜREÇ

Kimi akına atar
Kimi karasına
Kimi yazısına atar
Kimi turasına
Herkes bir umut zaman
Hiç bitmeyen yarasına

Beklentiler uzar gider
Ömür kader yazar gider
Tüm yaralar azar gider
Sokar canları toprağa...

TÜRKİYE'MİN YERİ

Güzel yurdum Türkiyem
Dikdörtgen bir yarımada
Bir ayağı Asya'da
Bir ayağı Avrupa'da

Yirmi altı ile kırk beşinci
Doğu meridyenleri ile
Otuz altı ve kırk ikinci
Kuzey paralelleri arasında
Cennet yerleri var her yanında orasında burasında
Ayrıca da kuzey yarım kürenin
Biraz yakın ortasına

Selam bu güzel vatana bu güzel yurda
Yedi iklim bölgesinde adı var
Ağızlarda ürününün tadı var
Soyumuz sopumuz hep sende yatar
Başka yerimiz yok yerleşmek için

HASTANIN HALİ

Bir aydır yatıyormuş
Doktorlar umut yok diyormuş
Ofluyormuş pufluyormuş durmadan

Belki bugün
Belki yarın diyorlar
Tahmin yürütüyorlar orada
Sağa sola dönemiyor hasta
Bir şey olmuş şuuruna
Ezrail'in kucağında zavallım orada
Ölümle burun buruna

DOĞA DOĞURUR

Herkes uykuda gibi
Zamanın bir yerinde
Hayalleri çokça da
Umutları nerede

Bakıyorum bir şey yok
Daha ötelerde de
Uygarlaşır her toplum
Bizler göremeyiz de

Ses bitse soluk bitse
Yaşam yine yeşerir
Bu dünyada her tohum
İlla ki meyve verir

DÜNDEN BUGÜNE SİSTEMİN ÇATISI

Eğitimin e'sini bile yapamadık
Kuru bilgilerle laf kalabalığı ile
Hiç bir şeyler kapamadık
Rüzgar ettik kasırga biçtik

Nice değerleri çiğneyip geçtik
Nice zamanları hep heba ettik
Geri viteslere takıp çıkmaza gittik
Nerede güzel şeyler varsa onu yok ettik
Üstlerine kalaslardan saptan samandan bir çatı yaptık
Okuduk üfledik altında
Yan gelip yattık
O da üstümüze çöker yakında

HÜSRANA UĞRADIK

Gecenin karanlık yüzü
Gündüzün bulanık yüzü
Gönülde özlemin yüzü
Bir de o beklentilerin yüzü
Hüsrana uğratır bizi

Yakın deriz uzak olur
Akıl ermez tuzak olur
Karpuz eriz kabak olur
Gülmez ki böyle insanın yüzü

Zaman bizi hep oyalar
Her yerde farklı boyalar
Duymayanlar da duyarlar
Hep yokuşlarda yolumuz

RESİMDEKİ YÜZ

Bir resim buldum bir yerde
Hiç durmadan gülüyordu öylece
Kim bilir nerede kendisi şimdi
Belki de ölüp gitmiştir öylece
Belki de hayattadır hala
Nerelerde nasıl yaşamaktadır şu an
Ya mutluluk içindedir hep
Ya da acılar içinde hüzünleniyor
Bakmakta olduğum şu resimde gülen yüz
Dilerim hala gülüyor

AKLINI KULLAN

Reva mıdır sana bu keder hüzn
Haydi tebessüm et gülsün o yüzün
Zehir olmuş gecelerin gündüzün
Silkin de at ağırlığı üstünden

Uyan artık uyuduğun uykudan
Senden korksun seni böyle korkutan
Dibe vurmuş ekonomi bak utan
Neyin eksik sanki senin onlardan

Doğruyu yanlış iyi irdele
Sizi hep kandırır yer bu hergele
O yana bu yana dönme rastgele
İncele araştır bir düşün hele
Yanlıştan doğruya geçersin öyle

DEVİNİM

Bir bedende el ayak
Yanlardaysa iki kol
Altta da iki bacak
Bir o yana
Bir bu yana
Hiç durmadan yorulacak

Sonrasında her biri de
Başladığı yere geri varacak
Aynı oyun aynı sahnelerde
Defalarca oynayacak
Tüm bu uğraşların seyircisi e
Bu rollere yeni yeni oyuncular bulacak

HAREKETİN DERİNLİĞİ

Öyle bir kımıldanış ki
Öyle bir hızlanış ki
Varoluşun her şeyinde
Yeryüzünde gökyüzünde
Yıldızlarda ayda güneşte
Esen yellerde sayısız gezegenlerde

İnsanda bitkide kurtta ve kuşta
Arıda kelebekte binbir uçuşta
Var olan her canlıda
Kurbağada kertenkelede
Sinekte bitte pirede devede
Canlının en küçük parçası hücrede
Her türlü canlı cansız maddede

Atomların elektronlarında
Hareketin enerjiye dönüşünse
Enerjinin harekete dönüşünde
Sürer gider bu oluşum hep böyle
Solunca misali var oluş
Dişisi erkeği kendilerinde

BAKILDIĞINDA

Yaşanmışlar geride hep
Gelecekler ileride
Hedefi bulamadık hala
Hani hedefler nere
Anladım ki hiç bir zaman hedef yok
Var olmakta yok olmakta rastgele

Kimi çok ileri kimi az geri
Kimileri ise daha daha geri
Anladım ki yaşamının her karesi
Birer tesadüflerin eseri

ÇARESİZLİK

Peş peşe akıyordu sanki gökte bulutlar
Sessizce bekliyordu yüreklerde nice nice umutlar
Susuz kalmıştı o yörede
Yaz sıcaklığında o toprak otlar
Üzerinde o devinen nice can
İnsanlar bitkiler hayvanlar
Gözleri bulutlara baka baka
Mucize bir yağmur bekliyorlardı orada
Benim de içim yandı onlara
Ne gelirdi ki elimden
Vahtan tühten
Ve de üzmekten başka...

VATAN BAĞI

Su toprak hava güneş
Kocaman varlık bize
Bu al bayrak güzel yurt
Bir miras hepimize

Toprak bizim canımız
Toprak bizim kanımız
Bu güzel yurt al bayrak
Şerefimiz şanımız

ZAMAN VE YOL

Yollar bizi alır gider
Havadan sudan karadan
Kah oradan kah buradan
Nice varılacak yerlere

Geçen günler yalan olur
Has bahçeler talan olur
O yapıtlar viran olur
Molozlar kalır geride

O taşları yontanların
Toprak olmuş bedenleri
O hünerli ellerin / bir dolu eserleri
Daha da bilinmeyen
Neleri var neleri

Bu günlere ulaşan
Dilden dile dolaşan
Bizlere hoşluk saçan
Masalları türküleri hiç bitmeyen öyküleri

EN AKILLI BİZİZ YA

Su temiz

Hava temiz

Dünya temiz

Doğa temiz

Bizim dışımızda

Bütün canlılar temiz

Bu dünyayı kirletip

Berbat edenler biziz

RASTGELELİK

Ne tat kaldı aşımızda
Ne sevda kaldı başımızda
Bakınıp duruyoruz uzakta
O engeller karşımızda
Kimler erecekse ersin murada
Açık sulardadır acemi kaptan
Rüzgarın yönünde uçuyor gemi
Gözüküyor uzaklarda bir kara
Duyarsınız yarınlarda haberi
Vurunca kışını gemi / kayalıklara

KADIN

Ezelden ebede var olan kadın
Ne olursa olsun kimliğin adın
Analıktır senin her dem muradın
Yetmez mi bizlere bu yüceliğin

DOĞADA AÇILIŞ

Umuttur sevdadır / renk renk varoluş
Yeryüzü üstünde dolu her şeyler
Onca renkler güzellikler
Dünleri uğurlarken insanlarda us
Yarınlara hoş geldin der

Mutlu olur o gören göz
Görmediği çok şeyleri
Yeryüzünde yeni yeni yerleri
Göğe değen dağlarını
Yere yatan ovasını
Bir yerde işi var gibi
Durup durup esen yeli
Akıp giden nehirleri
Kenarında yeşilleri
Cik cik öten serçeleri
Renk renk açan çiçekleri
Cümle alemin önüne
Bir hazırlık sunum sanki

VATAN SİGORTALARI

Köy çocukları
Şehir çocukları
Bütün ülke çocukları
İyi yetiştirmeliyiz onları
Onlar bizim her şeyimiz
Onlar bizim kanlarımız
Onlar bizim canlarımız
Onlar bizim yarınlarımız
Biz onlarla tarih boyu
Böyle dim dik ayaktayız
En haylazı en yaramazı
En zekisi en çalışkanı
Bu vatan içinde bir bütün hamur
Yurdumuzun toprağını
Geçmişte olduğu gibi
Gelecekte de onlar korur

EŞİTSİZ

Kimi gönüllerdedir
Kimi de gözde gezer
Kimi derinlerdedir
Kimi uçlarda yüzer
Kimi sevinç içinde
Kimi canından bezer

Farklı yapı her insan
Kimi bakıp görmezken
Kimi görmeden sezer

KAPALI KUTU

Ne yapıyoruz
Ne ediyoruz
Nereden geliyoruz
Nere gidiyoruz
Hiç bilmiyoruz...

Yön yöntem yok bellekte
Aptal aptal bakıp seyrediyoruz
Bildiğimizde tek şey vardı her zaman
Gelenlere hoş geldiniz
Gidenlere güle güle deriz

Farkında değiliz ki olanların
Yarı uykuda gibiyiz hep
Farkında değiliz ki
Uçup giden zamanların

ACI FATURA

Sıra sıra o dnlerden
Farklı farklı tüm genlerden
Hesapta olmayan Şeylerden
Nasıl başa çıkılır ki...

Ne yaptığın bilmeyenler
Nice gidip gelmeyenler
Orda burda srnenler
Tercih mi ettiler sanki

Umut ettik geleceĒe
Tüm kurak geçti bitmedi
Bu cahillik başa bela
Musallat oldu gitmedi

Cehaleti koruyanlar
Hep yükseklerde dururlar
VatandaŐın sırtındalar
Asırlardır inmez onlar

YAŞAMAYLA CEBELLEŞMEK

Yaşanılan onca zorlar
Birer birer anılarda
Şimdilerde yine aynı
Umutlar hep yarınlarda

Bu hayatta her yaşayan
Bu sınavlardan geçecek
Doğru yanlış iç içe hep
Akıl bulup da seçecek
O da zaten tekte tükte
Yaşar gideriz öylece

Çoğunluk ezelden beri aç
Azınlık haddinden fazla tok
Umutlarda hayal meyal
Oraya da ulaşan yok

PARALEL VE KARŞITI

İki cambaz aynı ipde oynamaz
Biri akrep biri yılan
Zehir saçar ikisi de
Ortamı ederler talan

Essah ile araları yok ki hiç
Yalanları ona buna satarlar
Yaşantı halleri hep böyle işte
Körle yatıp her gün şaşkı kalkarlar

Gün döner devran döner
Yol biter kervan döner
Her yangın illa söner
Verdiği zarar kalır

ÇİLELİ GÜNLER

Elleri üşürdü
Ayakları üşürdü
Yürekleri üşürdü her gün
O çocukların
Okul yolunda
Diz boyu karda

Üste yoktu başta yoktu
Öyle bir yoksulluktu işte
Ne ceket ne palto ne mont vardı
Pabuç eski çorap yarım
Gitsin de gelmesin bir daha
Anlattığım zamanlarım

MERHAMETİN KUTSALLIĞI

Yüce bir duygudur özde merhamet
Acıyı yokluğu bölüşmek demek
Mazlumlara kucak açıp her yerde
Zalime de göğüs germek

Darda zorda herkese
Özden bir şeyler vermek
Ezene karşı çıkıp
Ezilenle yürümek

Her acıma duygusu
İnsanda birer erek
Hedefe varmak için
Bir cesur yürek gerek

Merhamet denen kavram
Aslında da tam budur
Canlıda canı gören
O en yüce duygudur

Ne mutlu merhameti
Gerçekten yaşayana
Ne mutlu merhameti
Kalbinde taşıyana

ORTAMA UYMAK

Her g lenle g leriz
A layanla a larız
İnanırız her Şeye
Hemencecik kanarız

 z m zde yoksa  z
G z m zde yoksa g z
G nd zde bize gece
Uyurgezeriz nice...

ÖYLE ÖZLEDİK Kİ SENİ

Denizlerden karalardan
Çanakkale'den Anafartalar'dan
Bir kez daha çık gel Atam
Samsunlar'dan Sivaslar'dan
Bir kez daha doğ yeniden
Bir kez daha çık gel Atam...

Seni özledi hep yıllardan beri
Vatan toprağının her karış yeri
Nasıl söylemeli onca ihanetleri
Nasıl anlatmalı nasıl demeli
Öksüz kaldık bu öz yurtta
Öksüz kaldık sen gideli

DEV CÜCE OYUNU

Giysilerimiz üstümüzde küçük evimiz

Yatak odamızsa büyük evimiz

Eriştiklerimiz basit de bize

Erişemediklerimiz sanki devimiz

UMUT VE ZAMAN

Bir yanı soyut hep bu dünyanın
Bir yanı somut
Avutur herkesi oylar öyle
Gelecek üstüne kurulan umut

Değilse katlanamaz insan böyle olmaya
Taşıpta köpürenlere
Kırılıpta dökülenlere
Hiç akılda değilken

O yok olup gidenlere
Umuttur ilaçtır zaman yineden
Bütün her şeylere geleceklere
Saymakla bitmeyen daha nelere...

YALNIZLIĞIN KALINTISI

Meyil yerde harman olmaz
Yorgun dizde derman olmaz
Zavallı da ferman olmaz
Sözü kendine geçmez ki...

Baştan sona eğitimsiz
Analı babalı kimsesiz
Ortalarda işsiz güçsüz
Elinden tutacak el yok
Dilinden anlayan dil yok

KOVALAMACA

Önümüzde av misali hazırda
Tek tük beklentiler olur ya bazen
Hep bizlerden alıp alıp kaçırın
İşte bu vefasız yaramaz zaman

Güllük gülistanlık nice görüntü
Uğrun uğrun koşan zavallı umut
Sen de biliyorsun şanssızlığını
Eski defterleri kapat ve unut

Yeni yarınlara yeni sayfa aç
İnsanlar her zaman her şeye muhtaç
Temkinli at adımını gayrı hep
Yeni kuşaklara sevgi güven saç

KISIR DÖNGÜ

Bir çemberin içindeyiz birlikte
Dönüyoruz dönüyoruz aynı yerdeyiz
Ne gideceğimiz yol belli
Ne varacağımız yer belli

Özgürlükler kısıtlı
Düşünceler engelli
Böyle yaşanılmaz ki
Böyle yol alınmaz ki
Bu çember kırılmadan
Bir yere varılmaz ki...

KARIŞIK YOL

Ha doğmuşun ha ölmüşün
Ha ağlamış ha gülmüşün
Sonu yok ki bu dünyanın
Varsay ki rüya görmüşün

Asıl ölüm ötesi var
Türlü türlü anlatırlar
Gidenlerden bir tek ses yok
Bilmem orda ne yaparlar

Birçok cennet huri derler
Neden anlatmaz gidenler
Sıkıntılar mı yoksa
Bizlerle bağlantıda değiller

AKLIN TAVANI

Yüce bilgeliğin yüce aklına
Şu anki dünyamız yetmiyor aha
Başka yerler bakıyorlar uzayda
Başarılar diliyorum onlara

Yerlerde yaşarken göğе çıktılar
Miskinliğin sınırını yaktılar
Yaşamada tıpta devrim yaptılar
Görmezlikten gelinir mi tüm bunlar...

ZAMAN

Lastik gibi sünen zaman
Yine başın duman duman
Ateş senin anladık da
O ateşte biziz yanan

Geçmişlere tarih derler
Gelecekte beklentiler
Unutulmaz ömür boyu
İçine sevgi katılan günler

UMUTLARDA MESAFE

Umuttu o bizler için
Bir dolu beklentiler
Önemsizler geldi de hep
Önemliler gelmediler

Gözler yollarda yine de
O umutlar ölmediler
Ses verdik kulak verdik
Aylarca yıllarca bekledik
Umut bahçesinden çok az gül derdik
Gözümüz bozuktu hep anlaşılan
Nice baktıkta görmedik

ÖLÇÜLÜ OL

Özün güzel olsun
Sözün güzel olsun
Sirke satan o yüzüne
Bal sattır da güzel olsun

ÇIKMAZ SOKAK

Bu zor kořullarda şimdi nereye
Yollar çatall çatall bütün her yere
Ava gider avlanırsın belki de
Ne diyelim haydi şimdi rastgele

İpe sapa gelmez bir dolu işler
Gündüz hayal eder gece de düşler
Her kafadan bir ses türlü görüşler
Tümünü toplasan bir bütün etmez

Böyle yaşasan da ne olacak ki
Kuş gibi uça da kanadın kolun
Boşunadır senin debelenişin
Dönüşü yok zaten gittiğin yolun

YÜCELİK

Güneş gibi hep sıcaksın
Ay gibi de hep parlaksın
Canından can verirsin cana
Ne olsun o soyun adın
Her yerde her zaman
İlahsın kadın

KEŞKE BU ŞİİRDEKİLER MASAL OLSAYDI

Hep susmuşuz
Hep korkmuşuz
Olacaklardan
Geleceklerden
Hırsızlardan
Arsızlardan
Korku içinde bir yaşam
Azgınlığın baskısından
Onca halklar sindirilmiş
Asırlardır zaman zaman
Yakınlardan
Uzaklardan
Binbir türlü
Tuzaklardan

Birlerine
Bin katanlar
İnsanları
Uyutanlar
Her biri de
Tepelerde
Melek gözüken
Şeytanlar
Yakınına kucak açmış
Uzağına korku saçmış
Bu sayede de her birisi
Yüce makamlara ulaşmış
Vur patlasın çal oynasın demişler
Ömür boyu bol keseden yemişler

YANGIN YERİ

Yanıyoruz řu anda
Yanıyoruz buralarda
Yalvarırım sana Mevla
Hamam oldu bu dünya

Ateş bastı her yeri
Tellakları gönder de
Keselesinler bari

BİLİNMEYEN GELECEK

Bu günlerde duran nice saklı giz
Yarınlar içinde birçok imgeyiz
Ne olacağını bilmediğimiz
Rastgele uçuşan kuşlar gibiyiz

Dünler bizden uzaklaşıp gitmekte
Yaşanmışlar içimizde bir anı
Hemen dolukuruz hatırlayınca
Acılarla dolu o zamanları

Bazen canlanırlar bir bir sırayla
Bu günlerden farksız gibi onlarda
Yaşanıp gidilen her belirsizlik
Önümüze çıkar tüm yarınlarda

TARİH 06.02.2015

Ayrı ayrı yerde herkes kök salmış
Dalıyla budağıyla
İklimiyle havasıyla
Benimsemiş bu dünyayı
Hep akıyla karasıyla

Yaşayıp giderlerken öylece
Binbir türlü yerlerde
Şehirlerde köylerde
Kıta kıta ülke ülke
Binlerce yıl çoğalmışlar iyice

Bu dünyada kucak açmış onlara
Onlar ise düşmanlık yapmışlar başka soylara
Üstünlük taslamışlar hem de
Cepheleşmişler bir de
Savaşlar açmışlar habire
Din tutmuşlar mezhep tutmuşlar toprak tutmuşlar
Ama insan olduklarını hep unutmuşlar

AYDINLIĞIN TA KENDİSİ

M. Kemal'i ve önderliğini
Hiçe sayıyor cehalet şimdi
Oysa bütün dünya kabul etmiştir çoktan kendini
Kahramanlığını devlet adamlığını

Hindistan ve Pakistan
M. Kemal'i ve bağımsızlık savaşını
Örnek almış kendine
Avrupa'nın aydınlığı uygarlığı ise
Yeniçağın başı Rönesans'ıdır
Türk ulusunun aydınlığı ise o devasa us
Mustafa Kemal Paşa'dır

Bir çınar ormanı gibi olmuş yurttan bu ulus
Bütün işgalcilere karşı
Kurtuluş Savaşında destan yazmış tarihe
Bağnazların ağzında aptal aptal hikaye
Oturup da körlüğüne yansın hep
M. Kemal karşıtı nice biçare

KENDİMİZ OLAMADIK

Ben ben olamadım

Sen sen olamadın

O da o olamadı

İnsanın kendisi olma konusunda

Tüm tarih boyu

Yüksek oranlarda sınıfta kaldı

ÇARESİZLİK

Adını hiç koyamadık ki geleceklerin
Dünleri de çoktan unuttuk zaten
Elimizde şimdi sade şu an var
Onu da bilmiyoruz nereye kadar

Karamsarlık içindeyiz çoğu kez
Umut kokluyoruz enfiye gibi
Ne önümüz ne de sonumuz belli
Çözümlerde kuru hayal gündemli...

SORGULAYIŞ

Ayları belli
Yılları belli
Saatleri belli
Yönleri belli

Her şeyleri sistemli
Her şeyleri düzenli
Güneşin ayın ve yıldızların
Ve de bu dünyamızın
Her şeyleri gizemli

Neden bizler hünersiziz
Karanlıkta fenersizin
Yanlış sularda yüzeriz
Ve de kimseleri beğenmeyiz
Sanki birer numuneyiz
Ne dünümüz bellidir
Ne de yarınlar belli
Yürüyoruz kör topal
Her şeyimiz engelli

DÜNYA KARDEŞLİĞİ

Fiziklerimiz aynı
Kimyalarımız aynı
Güneşimiz ortada
Dünyalarımız aynı

Sevinçlerimiz aynı
Hüzünlerimi aynı
Gece düşler görürüz
Gündüzlerimiz aynı

Nedenlerimiz aynı
Güdenlerimiz aynı
Kene gibi emdiler
Yeter diyelim gayrı

Baskılara zulümlere
Savaşlara ölümlere
Karşı çıkalım tümüne
Dünya kardeşliği ile

BAŞLANGIÇ

Uyanınca yeni güne her sabah
O geceki düşlerime bakarım
O gün için koşturacak ne varsa
Onlara da bir program yaparım

Doluya koysan almaz kimi
Boşa koysan dolmaz gibi
Sorun olan işleri de
Ya kaldırır atarım
Ya yol bulur çıkarım

Hep usumun çevresinde gezerim
Önüme çıkacak problemi de
Düşünerek kısa yoldan çözerim

BULUŞMA BAYRAMI

Yarım yüz yıl ötelere
Hep birlikte bu günlere erişen
Seçkin birer çiçeksiniz
Hayal gibi düş gibiyken

Buluştuk bak ne güzel
Aha şimdi gerçeksiniz
Ne mutlu sizleri görmek
Ne mutlu birbirimizi sevmek
Ne mutlu yılda bir kez olsa bile
Böyle bir araya gelmek

GÖRÜNTÜ

Bu dünyaya konan biziz
Farkındasız zaman biziz
Uçup giden inan biziz
Her bu gün düne dönerken

Ömürden kopan her süre
Ortada göz göre göre
Durdurmaya yok ki çare
Zaman taşır gider bizi

Orda burda dolandırır
Akan suyu bulandırır
İlla bir gün sonlandırır
Bu dünya yaşayanını

YAŞANTIDA ZİKZAKLAR

Çoğu zaman insanların içinde
Ne sorunlar cirit atar
Ne rüzgarlar eser durur
Ne kasırgalar savrulur
Bazen sakinleşiverir
Bazen boz bulanık olur

Tam o ara / dere tepe yol bulur
Heveslenip hızlı hızlı giderken
Bir bakmışın ağırlaşır yorulur
Geleceğe saat gibi kurulur
Birçok gönül hal bilmeze vurulur
Öyle böyle bu yaşamın içinde
Nice insan nice ömür savrulur

PİKNİK GÜNÜ

Güneş açtı onlara
Gökyüzü gülümsedi
Yeryüzü de orada
Çoktan hazırды sanki

Birçok pikniğe gelen
Her taraf çayır çimen
Bir güzel kız uzanmış
Çimler üstüne hemen

Bembeyaz papatyalar
Renk renk uçuşan kuşlar
Top oynayan çocuklar
Sanki kanatlıydılar

İp atladılar salıncakta sallandılar
Her biri sevdiği oyuna daldı
Sonra ben ayrılmıştım ama
Aklımda orda kaldı

BAKIŞIN YANSIMASI

Nerde bir garip görsem
Yüreğim garipleşir
Nerde bir dertli görsem
Yüreğim hep depreşir

Kendimi herkes gibi
Herkesi de kendim gibi tanırım
İnsanları hayal edip baktıkça
Tek bir beden sanırım

Açlıkları açlığım
Toklukları tokluğum
Varlıkları varlığım
Yokluklar yokluğum

MUTLULUĞUN YOLLARI

İnsan insana özeldir
Her insan ayrı güzeldir
Ön yargıdan uzak dursak
Nice çirkinlikler de güzeldir

Bakmasını bilebilsek
İnceleyip görebilsek
Bu dünyamız cennet olur
Kucak açıp sevebilsek

At gözlüklerini atsak
Sağa sola dönüp baksak
Bütün dünya güzelleşir
Karanlıklara mum yaksak

SAHNE ARKASI

Değişim içinde her dem bu dünya
Gök kubbe altında sanki bir rüya
Yazılan oyun oynanan sahne
Hüzünlü de olsa yine şahane
İçi sevgi dolu bir gönül hem de
Perçinler alemi birbirine
Kendisi tükenip giderken bile

Gün bugündür her dem saat bu saat
Saklanır içinde bin türlü hayat
O gözler içinde nice pencere
Kimisi zevk tadar arada kimi işkence
Kimi destan olur geleceklere
Kulaktan kulağa söylenir gider

20.04.2015

YOLLAR VE BİZ

Türlü türlü yaşam yolu
Bu yollar uçurum dolu
İnsanlar bu yollarda iken
Beyinleri dümenidir
İradesi frenidir
Birinde arıza varsa
Çok gitmez illa evrilir

TOPLUM VE ZAMAN

Birlikte yaşadık geldik bu güne
Bütün haftaları bütün ayları
Nice mevsimleri nice yılları
Farkında olmadan o zamanları
Her bir anı uzaklarda geride

Bayramları düğünleri
Doğumları ölümleri
Acı tatlı tüm günler
Birlikte tanıdık hep bu evreni
Kocaman bir beden gibi

Yaşananlar öykü bize
Yatan dünya ney ki bize
Selam olsun hepinize
Geçmiş ve gelecek için...

1 MAYIS

Bugün dünyamızın işçi bayramı
Verilen her emek değer bulmalı
Vurguna soyguna dimdik durmalı
Budur 1 Mayıs'ın gerçek anlamı

Bütün şehirlerimize köylerimize
Hoş geldin bir daha yeniden bize
Bu nasır bağlamış ellerimize
Bu kömür karası yüzlerimize

Hoş geldin 1 Mayıs bu yıl da bize
Alnımızdan akan tüm terimize
Mutluluklar getirecek inanıyorum
Bütün 1 Mayıslar bu ülkemize

01.05.2015

BU ELLERDİ HEP

Bu ellerdi yine o

Karabasan süren

Toprak deviren

Bu dillerdi yine o

Öküzlerine oha diyen

Ho diyen

Bu elleri yine de

Arpa yolan burçak yolan

Ekin biçen kağrı yükleyen

Ohalarla holarla

Sarı sıcakta

Sarı öküzlerle döven süren

Harman aktaran

Tınaz savuran

Bu elleri yine o

Baltayla belle kürekle

Toprağın karnını yaran

Nasırlanmış çatlak çatlak

Yine bu ellerdi kocaman

Zamana meydan okuyan

BOŞU BOŞUNA

Bu dünyadan gelip geçmiş
Tüm o şahlar padişahlar
Titretmişler yeri göğü
Hani nerde şimdi onlar

Tarihler tarihte yazılı
Anlatılır zaman zaman
Bir hükümdar bir komutan
Savaşta adları kalan

Yazık değil miydi o erlere
On binlerce ölenlere
Her iki tarafta da o çarpışanlar
Düşman değillerdi ki birbirine

YOL VE YÖNTEM

Aydınlığa yol açalım
Tüm bu karanlıklar yok olsun
Birer mumda biz yakalım
Çirkinlikler ölü doğsun

Yılgınlığa yer kalmasın
Ereğimiz hep ileri
Varalım güzel günlere
Dönmek olur mu hiç geri

Güller çiçekler solmasın
Mis kokular versin bize
Mutluluğa hasretken
Boyun eğmek neyimize...

FARKINDASIZLIK

İlkin kendimize uzağız
Sonra yakınımıza uzağız
Uzağa zaten uzağız
Kime yakınız sen söyle...
Nasıl yaşansın ki her gün
Bu hayat böyle

Nerede yakınlık eski dostluklar
İnsanın insana gelip gitmesi
Güçlünün güçsüze yardım etmesi
Göstermelik bir de
Birçok dostluklar
“Uzaktan uzağa çoban çeşmesi”

BÜYÜLÜ ŞEHİR

Bir şehri rüyadır güzel İstanbul
Bir saklı dünyadır gizemleriyle
Romalılardan Bizanslılardan
Osmanlılardan koşup gelen
Karşılaşınca yüzümüze gülen
Seyrederken her bir yanı
O Çamlıcan Tepesinden

Bakıldığında bir anlık
Boğazında kulelerde
Kubbelerden gerdanlık
Bir gelin görünümünde bu belde
Asya ile Avrupa'nın merhabalaştığı yerde

HER ŞEY PARA

Yemek paraynan
İçmek paraynan
Konmak paraynan
Göçmek paraynan

Etsinler içine
Böyle dünyanın
Bir araya gelip
Herkes sıraynan

O ŐEKLİN RESMİ

Hancı mıyız yolcu muyuz
Sağcı mıyız solcu muyuz
Aptallığın burcu muyuz
Sermayeye kolcu muyuz

Neden harcanırız öyle
Bir kez dim dik duramadık
Kendimizi bulamadık
Bir yerlere varamadık
Debelenip kaldık böyle

Epri büğrü bu yollarda
Şaştık kaldık ortalarda
Daha güzel yollar var da
Biz mi göremedik yoksa

Bir kez olsun düşünmedik
Acıya acı ekledik
Kayıptan bir şeyler bekledik
Gelir bizi bulur diye

SAHİP ÇIKMAK

Sevabımı seviyorum
Günahımı seviyorum
Tövbemi seviyorum
Bunlar benim diyorum
Sahip çıkıyorum hem de
Azlığından çokluğundan kime ne

BİR UMUT

Bir umuttur onca heves
O çıkacak aydınlığa
Bir umuttur illa ki de
Karanlığın arkasından
O doğacak yarınlara

Bir güzel olgu her çevre
Yaşamak adına bir yerde
Yol belli yöntem belli de
Düşünecek akıl nerde...

Bir rastgele gidiştir bu
Bakıp önünü görmeden
Zaman elden uçar böyle
İnsan kendini bilmeden

SORGULAYIŞ

Ölü müyüz diri miyiz
Ölmüş gibi biri miyiz
Çobanlara sürü müyüz
Neden hep şaşkınız böyle

Ağzımız var dilimiz yok
Bahçemiz var gülümüz yok
Yünümüz var halımız yok
Kala kaldık hasırlarda

İpsiz sapsız düşünceyle
Bütün bu gidişler nere
Çıkılmışlar sanki sefere
Dillerinde Mehter Marşı

Şaştık kaldık bi bu işe
Herkes tutmuş birer köşe
Lanet olsun bu gidişe
Safça aldatıldık böyle...

DENGE

Toprak arzular yağmuru
Mutlu olur yağarken her taraf
Peşi sıra sel olmasa

Birçok kardeş aynı evde
Yaşar gider mutlu mutlu
Arasında el olmasa

Komşulukta evde işte
Tüm insanlar mutlu olur
İğneleyen dil olmasa

Yüzlerine bakmazdı ki kimseler
Çalı gibi batan o dikenlerin
Arasında gül olmasa

SIĞINMACILAR

Sınırsız bir parlak düzey
O ucsuz bucaksız denizler
İnsansız uzay aracı gibiler
Üzerinde nokta nokta nice yüzen gemiler
Nerden gelip nerelere giderler
O çırpıntılı sularda
Ufuklara öte
Hep seyirdeler
Ya içindekiler

Onlara ne demeli
Kuşlar gibi uçarcasına
Türlü sorunlarla naçarcasına
Aslında kendilerinden kaçarcasına
Çözüm mü kaçışlar bir düşün hele
Dalgalı sulardan
O ülkelere

FALCININ FALI

Bakmaya kıyamadığın
Sevmeye doyamadığın
Adını koyamadığın
Biri var hayalinde
Uzanmış sere serpe

Her gece düşlerinde

Kaçsan kaçamıyorsun
Tutsan tutamıyorsun
Unutsan unutamıyorsun
Böyle bir melanet var sanırım sende
Öyle der sana falcı
Kesinkes hem de

ÇEVRE

Kimi doğup geliyor
Kimi ölüp gidiyor
Farkındasız yeni gelen her şeyden
Olanlardan bitenlerden
Horoz gibi ötenlerden
Birçokları gelip gitti
Kimi ortalığı tarumar etti
Her yaşam bir öykü zaman içinde
Kimi belleklerden silinip gitti

Kim kazana kim gönene burada
Kim hoş göre kim imrene
Bakıp bakıp görmeyene
Ne denilir bilemem ki...

HİKAYEMİZ BU

Başımızda duranlara
Bir de zalim olanlara
Yanlışlıkla değer verdik
Özgüvenle duramadık
Kendimizi bulamadık
Niçin nasıl soramadık
Yoksul kaldık ezik kaldık yıllarca
Bir yerlere varamadık
Hırsızları Hızır sandık
Hikayemiz hüznölüce böyledir
Dilerim ki bir sonraki kuşaklarda düzelir
Her zaman onlara inandık

YİTİK

Taklit etme kimseleri
Sen sensin hep / bekle de dur
Yapacağın bir şey vardır aslında
Git ara da kendini bul

ÇÖZÜMSÜZLÜK

Her yerlerde pis kokular
Yüreklerde hep korkular
Karanlığa doğru yollar
Nere varır bilmiyoruz

Tedirginiz hep beraber
Böyle böyle nere gider
Hep bize mi kötü kader
Öküz müyüz buralarda

Göz önünde kara perde
Bal kaymak yiyenler nerde
Sen gör görmezlikten gel de
Nah yaşarsın insan gibi...

13.06.2015

DİLİMİN DÖNDÜĞÜNCE ÇAĞRI

Birlikte yaşadık geldik
Bu dargınlık neyinize
Bir bedende iki koluz
İnin dağdan evinize

Parçalayıp yutacaklar
Kalanını satacaklar
Yerinizden atacaklar
İnanmayın kurgulara
Beraberiz asırlarca
Bu yurt üzerinde bizler

Kız almışız kız vermişiz
Birbirimizi sevmişiz
Kurtuluş Savaşı'nda Çanakkale'de
Bu güzel vatan için
Birlikte şehitler vermişiz
Üzülmezler mi kucak kucağa yatan
Şehit dedelerimiz
Birbirini öldüren torunlarına...
Haksız mıyım ne dersiniz

KOLAYCI

Boş bir heves o umutlar
Hayali var kendisi yok
Razı seven avunmaya
Buna örnek / o kadar çok

Zahmetsiz yemek ararlar
İpekten gömlek sorarlar
Bin türlü hayal kurarlar
Yattıkları yerde onlar

Emek zaman ve hareket
Edinim için hep gerek
Bir çaba da yoksa şayet
Ha varlığın ha yokluğun

Zaman bize baki değil
Mey sunacak saki değil
Hareket et doğrul eğil
Ölü müsün be mübarek...

SAKLI KALANLAR

Önce elimizin altındayken hep
Bu yaşam bu yer gök bu dünya
Çocukluk delikanlılık gençlik yılları
Bir de geriye dönölüp bakıldığında
Varla yok arası olmuş her şey
Sanki bir rüya

Göremediğimiz varamadığımız
Bilmezlikten soramadığımız
Nice nice güzellikler
Doğa harikaları
Sanat harikaları
Düşünsel görsel
Bizi biz yapan her şeyler
Bizlere gösterilmemek için
Birileri tarafından saklanmış gibiler

YOL HARİTASI

Olduğumuz yerde kaldık
Yanlışlarla oyalandık
Hiç bir şeyi bilemedik
Bakar kördük göremedik

Uyanalım bitsin gece
Uğraş verelim hemence
Yanlışları yok etmeye
Yol alıp uygarlığa gitmeye
Gelecek için
Hukuk için
Barış için
Doğrulukta yarış için

Var olalım beraberce
Çıkalım o zirvelere
Yüze bir ulus olarak
Bizlere bu yakışır ancak

TADINI ÇIKARMAK

Ne büyük hazinedir
Şu yerle gök arasında
Şu sunulan zaman bize
Keyif kattıkça yaşamak
Ara sıra keyfimize

Zaman bizim kıymetlimiz
Bu yerle gök arasında
Herkes için farklı bakış
Yaşamak nice muamma

Bir nizam içinde gözükse de güya
Vur patlasın çal oynasın bu dünya

YER BULMA

İnsanlar tüm konuşurken

El ayrı hareket eder

Dil ayrı hareket eder

Sözcükler de o sırada

Gideceği yere gider

SORUNLAR HIÇ BİTMEDİ Kİ

Yorgun düştük koldan dizden
Emek bizden yemek bizden
Neler çektik elinizden
Yaşanan bunca zamanda

Bizi koyun görüp çoban tuttular
Yıllarca yıllarca hep avuttular
Sütümüzü sağıp yoğurt yaptılar
Yediler içtiler bir ömür böyle

Ders almadık olanlardan
Yamuk yamuk duranlardan
Bize tuzak kuranlardan
Bir türlü kurt olamadık gitti

Ermiş gibi uçanlardan
Dolandırıp kaçanlardan
Fitne fesat saçanlardan
Neler çekmedi bu millet

AÇIK HESAP

Mahvetti hep dünler bizi
Ezdi geçti ne bilelim
Hele gelsin şu yarınlar ortaya
Bir de onları görelim
Kalbur sudan ne getirir bilmedik
İşleri kadere bağlayıverdik
Kapatıldı tüm defterler orada
Nice yıllar geldi geçti hep öyle
Devede bir kulak erdi murada

ATATÜRK'ÜN TANIMI

Mustafa Kemal Paşamızdı o
Tüm zor günlerimizde
Zor günlerde bizler için
Çalışıp koşanımızdı o

Karanlığın ortasında
Güneş olur doğardı o
Geçit vermez geriliğe
Cehaleti kovardı o
Özgürlüğe sekte vuran

Kırdı tutsaklık zincirleri
“Ya istiklal ya ölüm” parolasıyla
Kurtuluş Savaşımızı başardı o
Sömürgeci ulusları yurdumuzdan
Birer birer kovandı o
Yücelerin yücesidir tarihte
En büyük şöhrettir şandır ı

30.08.2015

YAZIK

Bu dünyada bir çok insan
Bir hedefe varamadan
Hiç bir işe yaramadan

Kabuğunu kıramadan
Kendisini bulamadan
Neden niçin soramadan

Hep gelip gelip giderler
Hep ölüp ölüp giderler
O boş geçen ömürlere
Böylece yazık ederler

10 KASIMLAR'DA

Soğuk bir rüzgar eser illa ki o sabah
Hissederiz ulusça
Dağlara taşlara her yere
Sirenler çaliverir
Atatürk'üm öldü diye
On an kasım geldi diye
Acı düşer yüreklere
Oysa o hiç ölmedi ki
Kalbimizde hep bizlerle

Emaneti gençliğinde
Kesintisiz nöbet nöbet
O devreder elden ele
Anlatılır dilden dile
Sahiplidir her şeyleri
İlkeleri devrimleri
Ulusunun bayrağıdır
Atatürk ve eserleri...

GÖRÜR GİBİYİM

Yetmeyecek gücü sömürünün ileride
Kandırmaya insanları hep böyle
Ulusların ak aydınlığında büyürken yürek

Gücü yetmeyecek geleceklerde
Köşe başlarında hain ellerin
Emeğini çalmaya emekçilerin

Gücü yetmeyecek bir gün mutlaka
Bu yılan dillerin egemenlerin
Halkın üzerinde kral olmaya
Güçleri yetmeyecek o gün orada
Bayramı olacak o nasırlı ellerin
Bayramı olacak ezilenlerin

ANILARIN YERİ

Yüreklerde pare pare
Nice dostluklar var öyle
Ötelerden bugünlere
Taşırız hep seve seve

Belleklerde tazecikler
Yeni yaşanmış gibiler
Bizler için önemliler
Taşır gideriz onları

Uzak yakın birer birer
Ses verir kulak verirler
Giderler yine gelirler
Bırakmaz bizi onlar

Bir rüya idi sanki
O gece beraberce
Canı ortaya koymak
Ölümü hiçe saymak
El ele kol kola dimdik durmak

Ulusça bir bütün olmak
Yurt üzeri dalga dalga
Her bir yanda o al bayrak
Varlığını tüm cihana haykırmak
“Ya istiklal ya ölüm” dercesine
Hemen geleceği görürcesine
Öyle bekler bu yurdunu bu ulus
Her daim kendinden emincesine
Severek canını verircesine

DERİNLİK

Duydu sessizliğin sesini evren
Uyandı uykusundan kocaman
Bir yüce devinim bu yüce alem
Kendini tanıyıverince birden
Toprakta solucan sulara balık
Nice kök hücre / nice sevdalık
Bilinmeye uzaklardan
Bize kadar akıp gelen her şey
Düşe benzeyen gerçek
Sesi yok soluğu yok ötelerin
Usa sığmaz ki koskoca evren
Kimini görelim kimini görmeyelim
Sular gibi eğimine akalım
En iyisi yaşamaya bakalım

YANILGILAR

Bir gerçek g r r z
R ya sanırız
Bir r ya g r r z
Gerçek sanırız
Farkında olmadan hep aldanırız
Doluya koyarız almaz
Boşa koyarız dolmaz
İstenmeyen hazır da hep
İstenenler bulunmaz

Bořtan yere bakarız
Kafamıza takarız
Kendi  nyargımızla
Gelecekte olacak nice nice
G zellięi yakarız...

PERDE ARKASI

Yamaç yamaca pencerelerden
Birbirini izlerdi hissettirmeden
Perde arkasına gizlenip o iki kişi
Biri erkek biri dişi
Ne cin işi bunlar
Ne şeytan işi
Toplumda cinselliğin
Bastırılmış olması
Bu işin gerçeği düşü

DİRENİŞ

Ölüm kokladı soğuklar
Karın aydınlığı geceyi üşütürken
Suskundu her yer
Suskundu iliğine kadar üşüyen evler

Suskundu sessizlik birbirine
Teslim olmadılar yine de
Direndiler kış boyu
Yokluğun tedirginliğine

Kapattı gözlerini ağaçlar
Taa songüzden kara kışa
Dim dik durdu gövdeleri yine de
Bir sıcak imgeye sarılmışçasına...

PAYIMIZA DÜŞEN

Gökyüzü kalıcı

Yeryüzü alıcı

Zaman ise var etmenin yok etmenin ilacı

Seçilenler çoktan olmuş baş tacı

Alan memnun veren memnun yine de

Herkesler de bilir bilmesine de

Bu yolun nereye varacağını

Sonunda nelerin olacağını

Eğitim yozlaşmış düşünce kısır

O elde avuçta kalan hep nasır

Minderin altına serer bir hasır

Geçse de üstünden kaç çeyrek asır

Uzar gider bu serüven hep böyle

ZAMAN VE İNSAN

Ne biçim akıl bu sorarım size
Nice gören göze perde çektiğinize
Bu dini çıkara alet ettiğinize

Engel olunur mu kışa bahara
Bir yerde başlayan yağmura kara
Esen rüzgarlara kasırgalara
Kim karşı çıkabilir ki bütün bunlara
Doğacak güneşe
Haftaya aya
Kim takoz koyabilir ki önüne her geçen anın
Boşuna eskiye yönelirsiniz
Geriye vitesi yok ki zamanın...

BARIŞ ÇAĞRISI

Akla kara birbirine katılmaz
Muhabbet sunulur yere atılmaz
Her lokma yutulur kahr yutulmaz
Meydan vermeyelim biz kırgınlığa

BOŞLUĞUN YERİ

Bir boşluk var bu evrende
Bir boşluk var yüreklerde
Bir boşluk var sende bende
Ortaya konulamayan

Uçup giden kuş gibiyiz
Kenarlarda uç gibiyiz
Her nedense tedirginiz
Yarınlardan gelecekten

Hep yürüyor durmuyoruz
Önümüzü görmüyoruz
Neden niçin sormuyoruz
Tasadüfe emanetiz gönüllü

BÖYLESİ BİR YER

Varla yok arası umut
Elimizden uçan zaman
Bazen bir yere kadar varılan
Bazen de varılamayan

Hayal meyal çok uzakta düş gibi
Bizim için becerilmez iş gibi
Yükseklikler engebeler yaylalar
Biz kaçarız yol kovalar

Zaman bizi avutarak oyalar
Film biter bir yerlerde son yazar
Sonra toprağın altında o garip mezar
Belki diken açar üzerlerinde
Belki gül açar
İstemli girmez ki tek can oraya
Ölüm karşısında bu alem naçar...

AŞIMIZ VE BAŞIMIZ

Kara duvar kör pencere
Tabanı kara tencere
Yoksulluk kaynatır içinde
İstemeye istemeye

Plansız yapılan tarım
Her bir yönden eksik yarım
Boşa geçen zamanların
Sorumlusu hesap versin

Toprağımız suyumuz var
Su çıkacak kuyumuz var
Türlü türlü huyumuz var
Ondan işler sarpa sarar

BAKIŞ

Ne yazın oldu ne kışın
Ne hayalin ne de düşün
Yaşadın gittin hemence
Yaşadın hep peşin peşin

Kafanda takıntın olmadı
Sorunlar seni bulmadı
Yüzeysel gördün her şeyi
O beynin hiç yorulmadı

Aynı yere girdin çıktın
Ne usandın ne de bıktın
Uyurgezer gibiydin hep
Bütün kuralları yıktın
Her türlü zorluğu tattın
Yine de kahkahanı attın
İçinden geldiğinceydin sen
Belki herkesten rahattın

KİŞİLİĞİM BU

Ben bir toplu rüzgarım
Sevgi neredeyse orada varım
Dağ çıksa önüme yine aşarım
Ayrılmaz sevgiden benim yollarım

Ben bir tatlı rüzgarım
Tüm canları okşayarak uçarım
Nerde üzgün görsem hüzünlenirim
Anında onlara kucak açarım

Ezilenle birim ezeni sevmem
Değeri olmaza hiç değer vermem
Canımı koyarım her doğru için
Ölsem de yanlışa ben prim vermem

UMUTLARA KOŞMAK

Umuttur her yarın için her şey
Cebimizdeki para
Gönlümüzdeki sevda
Uçursun sizleri hiç aksatmadan
Hayalimizdeki en uzaklara

Aklınızın estiği yerlere öte
Gönlünüzün çektiği yerlere öte
Varıp ulaşın çabucak hem de
Yaşamanın içindeki tüm gizemlere

Usunuzda hiç karanlık olmasın
Yanılığlar çıkıp sarpa sarmasın
Gerilerde vahlar tühler olmasın
Pişmanlıklar fayda etmez bilesin

FELAKET SONRASI

Akıl utansın Şimdi
Diller konuŐsun artık
Bunca olandan sonra
ŐimŐekler aksın gayrı
Felaketler olmasın
Bulutlar kabarmasın
Anlayacağını anladı herkes
Görenlerde o gözünü yummasın

KARIŞIK İŞLER

Göz atarsın gözde kalır
Söz söylersin sözde kalır
Bahar sonu güzde kalır
Aranıp durursun öyle

Akın sana karan sana
Hüznün sana yaran sana
Söz düşmez ki kimselere
Söz düşmez ki ona buna

O taraf karşı olsa da
Bu taraf karşı olsa da
Gerçekler yine de dim dik ortada...

DÜNYA VE BİZ

Altımızda yer üstümüzde gök
İstersen debelen istersen kök sök
İstersen önünde yıllarca diz çok
Umurunda olmaz kimse dünyanın

Canlıyı canından üretir gider
Sayısı belirsiz türetir gider
Dişsizi dişliye / güçsüzü güçlüye
Kul eder gider
Kanunu böyledir yalan dünyanın

UYARI

Oralardan buralardan
Farklı farklı yörelerden
İslamı onun bunun tekelinde görenlerden
Daha aptal olunmaz ki

Bu dini parayla satanlar
Onlardır çıkarına tapanlar
Her yerlere post atanlar
Kafirlerden beter onlar

YERİ YÜREĞİMİZDE

Bu Türkçemiz öz sesimiz
Binlerce yıl beraberiz
Bu bizim kıvrak dilimiz
Hep onunla ünleniriz
Hep onunla söyleniriz
Bu yaşamın içinde biz

Şiirlerde türkülerde
Romanlarda öykülerde
Tarih boyu bu Türkçemiz
Bizler ile her bir yerde

Uygurlarda Göktürklerde
Selçuklu'da Osmanlı'da
Türklük ile bayraklaşmış Türkçemiz
Bin yıldır Anadolu'da
Tanık olmuş yaşantımıza
Söylenip gelmiş o zamandan bu yana
Pir Sultan'la Yunuslarla Karacaoğlan'la

BAŞINA BUYRUK

Umuttur o her zaman
Uzak yakın herkese
Belkilerin arasında bir ışıık
Umuttur o sevenlere
Vazgeçemez hiç kimse de

Karasından akından
Vazgeçemez insanoğlu
Sürükleyen merakından
Dünlerden yarınlara öte
Sürer gider ille de
Bizi mutluluğa da taşısa
Durmadan yaramızı da kaşısa...

YOL BOYU

Karanlıkta yolcular
Aydınlıktan habersiz
Gecelerin içinde
Gündüzlerden habersiz

Nice görmeyen o göz
Nice işitmeyen kulak
Nice düşünmeyen us
Dünleri nasılsa yine aynıdır
Yarınları da korku ve kabus

Bir adım ileri
İki adım geri
Nere varır bilemez ki hiç kimse
Bu gidişle böyle gelecekleri...

GELECEK ÖNCELİKLİ

Gülen ve agulayan sayısız bebek
Her bir renkte açan çiçek
Tümü de birbirinden gerçek
Sürüp giden zaman için

Gökyüzünde gezen bulut
Çiftçi için nice umut
Geçmişi sil hemen unut
Hazırda bekleyen yarınına bak

Her konuda özgüvenin tam olsun
Olanca korkular hep geri dursun
Birde bu vatanımız sağ olsun
Çırılçıplak kalsak bile

KARIŞIK YOL

Bir umut / bir heyecan / her can
Oradan buradan / aydınlıktan karanlıktan
Kendisi için yol bulup giden
Bazen doğru yürürken
Bazı gün tökezleyen

Nice yol nice yolcu bu alem
Kimi sağlam basarken o yere
Kimi topallayıp tökezleyen
Bu rastgelelik bu tedirginlik
Ve de o yarınlardan emin olamamak
Çözüm ararken her bir soruna
Ortalarda şaşıp kalmak

Sözün bittiği yer demeyelim biz bunlara ille de
İnsanlığın çözemeyeceği sorun yoktur yine de

YAZIK DEĞİL Mİ

Bu ne serinlik
Bu ne derinlik
Bir ucu zulüm
Bir ucu ölüm
Anlayamadık gitti
Vurulan vurulana
Kırılan kırılana
Yazık değil mi onca cana
Gaflet nedir bilseniz
Kendinize gelseniz
Nefretten kinden uzak
Ömür boyu gülseniz

HER IŞIK BİR UMUT

Fayda sunar her bir ışık
En uzakta olsa bile
Çıkar gelir hemen bize
Belli etmeden sessizce

TARİH BOYU YOL

Bizleri bizlere söyler gibiler
Nice ötelerden o günlerimiz
O yanık seslerde türkülerimiz

Bizleri bizlere söylerler inan
Birçok örflerimiz adetlerimiz
Tüm o bayramlarımız düğünlerimiz

Bizi bize tekrar eder gibiler
Kerpiç duvarlı toprak damlı o evlerimiz
Nice o masallarımız öykülerimiz

Bizi bize söyler gibi onlar ta ötelerden
Orhun Yazıtlarından Deli Dumrullardan
İsim babaları Dede Korkutlardan
Boy boylamışlar soy soylamışlar
Hep bize bizleri hatırlatmışlar

Mete Hanlar Alpaslanlar
Fatihler Atatürkler
Yanlarında o kahraman askerler
Bizleri o günlere alıp giderler...

ZAMANDAKİ UĞRAŞLAR

Günlerin getirdiği
Günlerin götürdüğü
Her bir günün bitirdiği
Bir garip gidiş inan bu böyle
Bilmiyoruz her nedense

Doluya koyuyoruz almıyor
Boşa koyuyoruz dolmuyor
Her konuda her zaman
Gereksizler pek çok da
Gerekli bulunmuyor...

GÖRMEZLİK

Açken bile toksunuz
Varken bile yoksunuz
Niye korkarsınız ki
O kadar da çoksunuz

Yeri sarsarsınız
Göğü sarsarsınız
Yeryüzü bile titrer
Siz meydan olsanız

KARA KABUS

Bir rüya görür gibiydik sanki
Gecenin karanlığına öte
Yurdumun her yerinde
Bir anda televizyon ekranlarında
Bir korku bir dehşet oldu o anda
Halkımız ve güdümlenmiş askerlerimiz boğaz boğaza
Bir hainin ereği uğruna
Dalından koparılmış
Tazecik güllerimiz vardı ortalarda
Şahadet şerbeti içmişlerdi korkusuzca
Yüreğimiz yandı her birine
Yüreğimiz yanmakta hala da...
onca cana
Hele ki hele ki kısa sürdü bu rüya
Yeni bir sabahla beraber
Ülkemiz çıktı uçurumun kenarından aydınlığa

ALLAH'IN ADRESİ

Allah ne Medine'de
Ne de Mekke'de
Ne camide
Ne dervişlerin yanında ne de tekkede

Her zaman her yerde
Bütün sevenlerin kalbinde
Ve de bütün evrende
Adının anıldığı anılmadığı her yerde

GEÇMİŐTEN BELLEKTE KALANLAR

Umudumuz bitmedi ki hiç
Ne bugüne ne yarına
Varacağız derdik ya
Aha işte vardık ya
Nice aylara mevsimlere yıllara
Gün ola harman ola
Laflar da yerini bula
Gün de oldu harman da oldu
Bir de ne görelim sonra
Sap çok / saman çoktu da
O beklenen tahıl yoktu ortada
Hayvanların yemesine
Ev halkının yemesine
Kıtı kıtına geldi
Yetmedi bile
Böyle oyalandık yıllarca
Böyle oyalandık nafile
Günlerin getirdiğı
Günlerin bitirdiğı
Bir garip döngüydü hep böyle
İnsanları sürükleyip götüren
Yarı bilerek yarı bilmeden
Geldi geçti o insanlar peş peşe
Bir gün olsun doyasıya gülmeden...

ZAMANLA BAŞA ÇIKILMAZ

Zaman yapıyor herkese yapacağını
Önce verip sonra geri alıyor
Yerine o vahlar tühler kalıyor

Kiminin gözü gidiyor
Kiminin dizi gidiyor
Kiminin özü gidiyor

Sonra gönderiyor herkesi kara toprağa
İşte öyle bir muamma
Maksadını gizlese de güya
Bize şirin gözüküyor bu dünya...

YANLIŞ BAKIŞLAR

İnsanların insanları

Küçültüp cüce görmesi

Yüceltip dev görmesi

Onlar için not vermesi

Bir ön yargıdır nicedir

Bir kısır döngüdür sesi

İnsanların kendisini bilememesi

ALGILANIŞ

Sağımızı solumuzu
Paramızı pulumuzu
Gittiğimiz yolumuzu
Kaybedersek üzülürüz

Edinilen mal mülk varsa
Dükkan konut ya da arsa
Zorunlu elden çıkarsa
Ona da çok üzülürüz

O yaşantı güzelken
Her şeyleri özelken
Hafıza giderse birden
İstese de üzülemez o beden

TELEFON

Uzaklar sese yakın
Bize uzak dursa da
O sesler gider gelir
Ta Fizan'da olsa da...

DOĞANIN DİYALEKTİĞİ

Karşıtların birliği
Yaşamanın dirliği
Yadsımanın yadsıması
Her şeyin hülasası

Diyalektik bir yasa
İçi dolu bir kasa
Neyi yok neyi varsa
Gerekir illa usa

Gerçekliğin mektebi
Doğa diyalektiği
En aydınlık yerlere
Alır götürür seni

Beyni çalıştırır
Bilime alıştırır
Doğruyla tanıştırır
Yanıldığın her yerde

KABULLENİŞ

Nerelere varacağımızı
Nerelerde duracağımızı
Bilemiyoruz nasıl uyanacağımızı
Gündüzlerimizde hep gece gibi

Çürük tahtalara çok çivi çaktık
Tuttu mu ki diye hep dönüp baktık
Doğruluk tasladık çamura yattık
Nasıl inanacak insanlar bize

Çıkarımız için hiç düşünmeden
Kutsal inançları araya koyduk
Uyuta uyuta herkesi soyduk
İnkara gerek yok işte biz buyduk
Nasıl savunsun ki savunan bizi

DURUMUMUZ ORTADA

Birilerini övüyoruz
Pek çoğuna düşmanız
Çok azını seviyoruz
Yalan yanlış gidişlerle
Olur olmaz bu işlerle
Havanda su dövüyoruz

Bazen gamlı bazen gamsız
Bazen canlı bazen cansız
Gidiyoruz her konuda kuralsız
Hep plansız programsız
Bilinçsiz ve de zamansız

Bir deli cesaretidir aslında
Önyargı ve ben bilirim mantığı
Hep öyle sürüp giden
Herkeste yanlış artığı

ÇARKIN DÖNÜŞÜ

Alt akıl var
Üst akıl var
Güden var
Güdülen var
Biri çoban
Biri davar
Kıyaslanmaz birbiriyle
Daha tepelerde daha neler var

At eşek ahırında
Koyun kuzu ağılda
Süt verir ona buna
Üst akıl sarayında

Alt akılın işi hep zor
Şeytanca bir sistem var
Hesaplanmış her şeyler
Aklın yettiği kadar

KUKLACILAR

Bizler yeryüzünün kuklalarıyız
İpler ise onun bunun elinde
Tutsaklaştı bedenimiz dilimiz
Bizler bu hallere layık değiliz
Susmak zorunda da olsak söylemeliyiz
Şans deriz kader deriz
Bizler hep bunları yutar gideriz

Ebeden dededen görmüşüz öyle
Başımıza çorap örmüşüz öyle
İplerimiz düzenbazlar elinde
Sonu nere varır hiç bilemeyiz

Kuklacılar oynatıyor
Kuklalar da oynuyor
Oynandıkça bu oyunlar
Oynamaya doymuyor

Çıkmış akıl devreden
Neden niçin sormuyor
Fidayda da bu oyunlar Fidayda
Açık verdik ömür boyu her ayda...